

Diada
Nacional
2018

#Diada2018

012
gencat.cat

Cost de la trucada: segons operadora.

diada.gencat.cat

 **Generalitat
de Catalunya**

La llibertat

L'onze de setembre d'aquest any arriba després d'un curs fora del normal. En aquests últims dotze mesos han passat més coses que en molts anys i ens trobem amb unes institucions que han estat intervingudes i paralizades durant bona part d'aquest temps. El més important, però, són les persones que estan empresonades o a l'exili pel sol fet d'haver possibilitat l'exercici del dret a la llibertat que tenen els pobles.

La commemoració d'aquest any no pot deixar de referir-se a aquesta situació i volem explicar, mitjançant l'expressió artística i cultural, la recerca de la llibertat que per nosaltres representa la Diada. Parlarem de la llibertat en majúscules però també parlarem de les petites llibertats, de la llibertat col·lectiva i també de la individual, amb una mirada crítica però amb esperit constructiu.

Per això, aquest any ens toca retornar la llum a les nostres institucions, de manera literal i metafòrica. Retornem la llum al Palau de la Generalitat, conscients que aquesta llum no és la llibertat mateixa sinó el camí a seguir per aconseguir aquesta llibertat, la força i l'esperança que necessitem per encarar el futur. La llibertat dels presos i els exiliats polítics va lligada a la llibertat del poble i de les institucions que el representen.

La llum

Per primera vegada i de forma excepcional, la Flama del Canigó, la llum que es renova cada any en arribar l'estiu i que s'escampa pels Països Catalans, sortirà de Perpinyà per baixar fins a Barcelona, fins al Parlament de Catalunya, la vigília de l'onze de setembre. Des d'aquí, una marxa de llum portarà la Flama fins al Palau de la Generalitat. Entremig es farà una parada al Born, on hi haurà la tradicional hissada de la bandera amb la Formació de Gala dels Mossos d'Esquadra i es cantarà el Cant de la senyera.

| 2

La llum arriba, doncs, a la Plaça de Sant Jaume, amb la idea de retornar la força i l'esperança a les nostres institucions, conscients que no hi som tots i que només som a mig camí. Si normalment s'aprofita l'acte de la Diada per commemorar figures destacades de la nostra cultura, aquest any vinculem aquests homenatges a la lluita per la llibertat que invoquem aquesta nit. Per aquesta raó, les paraules dels nostres escriptors, pensadors i poetes van en aquesta direcció, de la mateixa manera que retem homenatge a la música, a la cançó, com a expressió reivindicativa que els catalans hem cultivat de manera especial en aquestes últimes dècades. Cantarem la llibertat amb representants de la cançó que van des de la generació dels Setze jutges fins als intèrprets més joves de l'escena actual. Paraula, cançó, dansa, i sobretot, un espectacle visual que ho engloba tot. Des d'una escenografia que ens remet a un bosc inert i que, amb el pas del temps de l'espectacle va revivint, fins a un desplegament de llum que ens vol deixar, finalment, no enlluernats ni aclaparats, sinó carregats de l'energia que ens caldrà per acabar el camí que hem començat.

Lluís Danés

Intèrprets artístics de l'acte

MARTA CARRASCO

Marta Carrasco creadora escènica, interpret, ballarina, coreògrafa i professora teatral.

Després d'una trajectòria en diverses companyies de dansa i de ser formada a Londres i París, l'any 1995 crea el seu primer solo de dansa-teatre, Aiguardent (Aiguardent), un espectacle sobre la solitud humana, l'abisme de l'alcoholisme, la fragilitat i la debilitat humana.

A continuació, sorgeixen per ordre cronològic:

Blanc d'Ombra; recordant Camille Claudel (1998), un apassionat homenatge a l'escultora francesa (1864-1943).

MIRA'M (Mírame; Es diuen tantes coses) (2000), un espectacle dedicat a la bellesa i a la imperfecció.

Etern? Això sí que no! (2003), on inclou temàtiques com la desesperació, l'esperança Ga-ga (2005), per parlar-nos de la necessitat del riure, dels éssers especials o defectuosos i de la supervivència humana en un món queja no causa cap riure.

J'arrive ...! (2006) recorda queja fa 10 anys que la companyia acumula tot un univers personal suggerent sobre l'escena i planteja que resulta imprescindible seguir corrent, tirar endavant.

Bin & Go, a l'any 2008 un proposta en la qual participa el músic Llibert Fortuny.

Dies Irae; en el requiem de Mozart (2009) constitueix per ara l'última (macro) creació de Carrasco, on tretze interprets puguen a escena per reflexionar i qüestionar-amb altes dosis de risc i bellesa- el sagrat i el profà, per parlar-nos de la religió i la litúrgia, de la dona, de la fúria, de la impotència humana, de la por i de la vida.

No sé si ..., a l'any 2011 un al·legat vitalista a través de la peculiar relació entre dues bessones molt particulars.

B.flowers es presenta a l'any 2013 i el fa girar fins 2015.

Perra de Nadie es l'última creació de Marta. Va guanyar la menció al millar espectacle otorgat per el públic i per professionals a la preestrena de la fira Internacional de Hòsca en 2016. El Premi de la Crítica Catalana del 2017, el Premi Serra d'Or de Barcelona el 2018, 2 Nominacions als Premis Max 2018 i es candidata als Premis TB de Barcelona 2018 per millar espectacle.

Des de l'any 1996, amb Pesombra, Carrasco acumula més de 25 col·laboracions en muntatges escènics aliens.

Els premis més destacats per creacions propies

2 Premis MAX per Aiguardent (Millar interpret i millar coreografia)

2 Premis MAX per Ga-ga (Millar espectacle de dansa i millar coreografia)

* Nominacions als premis MAX:

- Premi finalista al millar espectacle de Dansa per Aiguardent
- Premi finalista a la millar Interpret femenina per Aiguardent
- Premi finalista a la millar coreografia per Mira'm
- Premi finalista a la millar Interpret femenina per Eterno? Això sí que no!
- Premis finalistes a la millar coreografia per J'Arrive...!
- Premis finalistes a la millar interpret femenina per J'Arrive...!
- Premis finalistes a la millar espectacle de dansa per J'Arrive...!
- Premi finalista a la millar interpret femenina per No sé si...
- Premi finalista a la millar coreografia per No sé si...
- Premi finalista al millar espectacle de Dansa per Dies Irae.
- Premi finalista a la millar interpret femenina per Perra de Nadie.
- Premi finalista a la millar coreografia per Perra de Nadie.

5 Premis Butaca (premis otorgats per votació del públic) Premi de la crítica teatral per Aiguardent.

1er. Premi de Festival Internacional de Lisboa per Dies Irae Premi Valladolid per tota una carrera i per Dies Irae.

Premi ciutat de Barcelona

Premi de la crítica teatral per Pesombra

1er. Premi de Directores de l'escena de Torrejón per Dies Irae Premi Nacional de dansa de Catalunya

1er. Premi del festival de teatre per Mira'm

Premi Serra d'Or al millar espectacle teatral per J'Arrive...!

Finalista del Festival Internacional de Teatro Latino de New York com a millar espectacle per Aiguardent.

ROGER MAS

Roger Mas va néixer el 1975 en una família de músics. Quan tenia cinc anys d'edat, va començar a tocar instruments, sota la tutela del seu avi. La seva activitat artística (vinculada al clarinet i al saxofon) va començar quan tenia 12 anys. El 1994, va començar a investigar les diferents expressions musicals d'arreu del món gràcies a l'experiència de Luis Paniagua. El 1996, va guanyar el Premi de Catalunya Ràdio, que marca l'inici de la seva carrera com a cantant i compositor. Des de llavors, havent publicat ja deu àlbums, ha rebut diversos premis per cada nou projecte i un ampli reconeixement dels crítics, fins al punt de convertir-se en una veritable figura de la cançó. La seva música es basa en tres pilars: la música moderna, la música tradicional i els sons ancestrals del món. Les seves lletres barregen el llenguatge del carrer amb les paraules i les expressions literàries que estan desapareixent. En els últims anys ha actuat en països com França, Cuba, Itàlia, Brasil, EEUU, Uruguai, Sèrbia, Hongria, República Txeca, Alemanya, Àustria, Bèlgica i Anglaterra.

PAULA VALLS

Paula Valls presenta I AM (Satélite K, 2018), el seu primer treball de llarga durada, produït per David Soler. Un treball més intimista i despullat on els silencis també parlen, en un registre diferent al del seu impressionant EP debut Black and White, (RGB Suports, 2016).

Si Black and White va ser un primer pas cap a la professionalització, un experiment on explicava històries d'altres, I AM, completament dirigit per ella, és un treball on Paula Valls (Manlleu, 1999) s'atreveix a parlar d'experiències pròpies i vivències recents, de sentir-se perduda i no trobar-se, de moments difícils i de canvis, i d'haver de prendre decisions importants – un reflex de la seva accelerada evolució personal, en un to molts cops trist, ple de comiats, però sempre, encara que sigui només una mica, amb esperança. Aquesta és la seva carta de presentació on es mostra tal com és.

Cançons com "Monsters", on mira el món adult des del punt de vista d'un nen petit que veu monstres, o "Days" (cal destacar la col·laboració amb el novaïorquès Jonah Smith en un preciós duet) ens recorda -i es recorda- que la vida no pot ser sempre fàcil. També mira cap enfora a la crítica "About Someone", en la qual reflexiona sobre l'egocentrisme de la nostra societat actual, que cal denunciar i canviar. S'hi inclouen dues cançons en català: la primera, "Cançó de bressol", nascuda arran de la mort del seu avi, havia de ser una cançó sense títol i parla de la soledat i la mort, però amb un missatge amb molta llum: no estem sols. La segona, el bonus track del disc, "Que tinguem sort", un duet amb ella mateixa (amb 9 i 19 anys) és un regal per tota la gent que l'ha recolzat sempre.

I AM podria haver arribat directament dels Estats Units: música negra (soul, blues i jazz) i el folk més americans s'entrellacen amb la influència clau que l'estil del productor Joe Henry ha tingut en la Paula des de ben petita, en una gravació feta amb una clara intenció orgànica.

En tot el procés s'ha rodejat d'un equip que l'ha acompanyat mentre feia el seu propi camí, i el resultat ha estat un disc viu i gens quadrat que beu de l'espontaneïtat i la improvisació a l'estudi, on les cançons han marcat les pautes, on s'ha primat l'autenticitat per sobre de la perfecció, com en un directe. En la gira de presentació d'I AM, Paula Valls (veu, composicions) estarà acompanyada de David Soler (guitarra i direcció musical), Oriol Roca (bateria), Miquel Sospedra (baix) i Daniel Ferrer (piano).

JUDIT NEDDERMANN

Cantant i compositora, publica el seu tercer disc titulat "Nua" el 9 de març de 2018. Aquest tercer treball la consolida com a artista després d'haver-se fet un lloc amb els seus dos anteriors discs, "Un segon" (Satélite K, 2016) i "Tot el que he vist" (Temps Record, 2014).

Fins al moment ha rebut diversos guardons; la cançó "Mireia", inclosa en aquest treball, va ser guardonada amb el Premi Enderrock 2016 per votació popular en la categoria 'Millor cançó de cançó d'autor'.

El disc "Un segon" va ser escollit Millor Disc del 2016 segons els lectors de la revista La Tornada.

El primer disc, "Tot el que he vist", li va valer dos premis; el premi Miquel Martí i Pol del VII Certamen Terra i Cultura, per la musicació del poema "El fugitiu", i el Premi Descobertes 2014, organitzat conjuntament pel Festival Strenes i La Vanguardia.

A part del seu projecte en solitari és la cantant de The Gramophone Allstars Big Band.

El 2017 ha sigut l'any de tancament del projecte conjunt amb el Quartet Brossa, amb qui va editar el Viatge d'hivern de Franz Schubert. Un repertori que després evolucionaria, integrant cançons d'amors i desamor de tots els temps, al concert titulat 'Amors d'estiu', concert que han interpretat arreu de Catalunya.

Un any on ha col·laborat amb artistes com Joan Manuel Serrat, Guillem Roma, Ferran Savall, Xavi Sarrià, Feliu Ventura, Rufaca Folk Jazz Orchestra,

Un any també ple de reivindicacions; el gener de 2017 va participar en la campanya 'Casa Nostra Casa Vostra' en favor de les persones refugiades i a partir del setembre va participar en diversos concerts a favor del dret a decidir.

El 2016 va ser un any marcat per la gira del segon treball, el qual va presentar per primera vegada al Cicle EnciSAT de Barcelona exhaurint les localitats. L'ha portat per diversos festivals i localitats com el "PoeMAD" de Madrid, "Feretes i cançonetes" de València, "Feslloch" de Benlloch (País Valencià), "Altacústic" d'Altafulla, "El Tintorera" de Vilanova i la Geltrú", Figueres, Centelles, Gelida, Palafrugell, Manresa, Castellolí, Cassà de la Selva, Pals, Campanet (Mallorca), "Festival Jardins de Pedralbes" de Barcelona, "50 Cantada d'havaneres" de Calella de Palafrugell, Sant Cugat del Vallès, "Aphònica" de Banyoles, "Minipop" de Tarragona, La Garriga, Bilbao, Matadepera, "Sant Jordi Musical a l'Antiga Fàbrica Damm" de Barcelona, i Cabriels entre d'altres.

Durant el 2016 va col·laborar puntualment amb artistes com Macaco, Gossos, Blaumut, Ferran Savall i Guillem Roma. Va participar en el concert i el disc en motiu del 25è aniversari del Club Super3, cantant "Uh oh no tinc por" amb l'OBC.

El març de 2016 va posar veu al tribut a Amy Winehouse també amb els Gramophone Allstars, compartint escenari amb el cantant britànic Zalon Thompson.

Durant el 2015 ha portat arreu de Catalunya el directe del seu primer disc, així com a Alemanya, les Illes Balears i Bilbao. També ha participat a La Marató de TV3 i ha format part de l'espectacle "Llum de paraula", concebut per la companyia l'"Era de les Impuxibles" i estrenat al Palau de la Música. També ha participat en l'espectacle "A propòsit de Muntaner" de Toni Xuclà, juntament amb l'actor Jaume Comas.

A l'octubre de 2014 va participar en l'espectacle únic "Love for Shakespeare" del Teatre Lliure, dirigit per Lluís Pasqual, on ha musicat un sonet de Shakespeare i ha compartit escenari amb Lúdia Pujol, Maria Hinokosa, Mayka Makovsky i les actrius Emma Vilarassau, Mercè Sampietro, Míriam Iscla, Rosa Maria Sardá, Laia Marull i Laura Conejero. La direcció musical anava a càrrec de Dani Espasa.

També va participar en l'espectacle únic "Amb música ho escoltaries potser millor" dedicat al poeta Salvador Espriu al Teatre Jardí de Figueres.

Durant el 2014 va publicar al costat del Quartet Brossa el projecte "Viatge d'hivern" (La Mà de Guido, 2014), una revisió del cicle "Winterreise" de Franz Schubert adaptat per quartet de corda i veu amb traduccions de Miquel Desclot. La proposta escènica és de la directora Míriam Escurriola.

Al llarg de la seva carrera ha format part de molts projectes diferents; destacant una llarga i estreta col·laboració amb la pianista i compositora Clara Peya, l'homenatge a Pere Calders "Cançons de la veritat oculta" (Bankrobber, 2012), Coetus, Verd i Blau, i l'espectacle "Tot és fum" (L'era de les impuxibles, 2012).

Els àlbums d'altres projectes que ha gravat com a solista són "Mímulus" de Clara Peya (2015), "Viatge d'hivern" (La Mà de Guido, 2014) amb el Quartet Brossa, "Jazzmaica" (Bankrobber, 2014) amb The Gramophone Allstars, "Tocar l'horitzó" (Temps Record, 2013) amb Verd i Blau, "Tot aquest soroll" (N57, 2013) de Clara Peya, "Cançons de la veritat oculta. Els contes de Pere Calders es transformen en cançons" (Bankrobber, 2012); "Tot aquest silenci" (N57, 2012), amb la Clara Peya; "Un fràgil corall" (2011), amb el projecte Verd i Blau; "We Sing Wayne Shorter" (Discmedi, 2011), amb Joan Díaz Quintet featuring Gabriel Amargant; "Levitant a la deriva" (Liquidator Music, 2011) i "Simbiosi" (Liquidator Music, 2010) amb The Gramophone Allstars.

Altres àlbums on ha col·laborat són "Després de tot" (Música Global, 2017), de Manu Guix, "Carn, os i tot inclòs" (Bankrobber, 2017) de Mazoni, "Connexions" (Sulawesi Records, 2017) de Guillem Roma, "Elemental" (U98 Music, 2017) de Pachawa Sound, "Iter luminis" (Satélite K, 2017) de Lídia Pujol, "Zènit" (Música Global, 2016) de Gossos, "Amb cara i ulls" (Discmedi, 2016) de Seis Pájaros de un Tiro, "Protocolo" (Temps Record, 2014), de Víctor Mirallas, "Caprichos del destino" (2014) d'Antonio Sánchez, "Fem que el món ens senti" (2014) d'El Veïnat, "Amb música ho escoltaries potser millor. El disc del centenari de Salvador Espriu" (Picap, 2013), "Bestiari(o) familiar(e)" (2013) d'Alessio Arena, "Un altre jo" (Bankrobber, 2013) de Guillamino, "Entre tierras" (Temps Record, 2012), amb Coetus, on canta "Xiqueta meua" i "S'amor d'un jovenet"; "Declaracions" (N57, 2009) i "Més declaracions" (N57, 2011) de Clara Peya, i "Bed & Breakfast" (2009) d'Els amics de les arts, col·laborant com a veu solista femenina a "Jean Luc" i "Bed & Breakfast".

Nascuda en una família de músics, va realitzar estudis de guitarra clàssica al Conservatori Municipal de Música de Barcelona amb Jordi Codina. Més tard va entrar al Taller de Músics per formar-se com a músic de jazz. Actualment és graduada en Cant Jazz per l'Escola Superior d'Estudis Musicals Taller de Músics. Ha realitzat estudis de tècnica vocal durant vuit anys amb Anna Català.

OBESES

Obeses és un grup de pop-rock català. Va llançar el seu primer disc, *Obesisme Il·lustrat*, el 2011, i posteriorment *Zel*, el 2013. El 2015 es va publicar el seu tercer treball, *Monstres i Princeses*. Amb aquest tercer disc han assolit el reconeixement unànim del públic i de la crítica amb premis com el Disc català de l'Any 2015 (atorgat per Ràdio4), el disc Xtremes 2015 (Ràdio Badalona) o el Premi de la crítica Enderrock al millor artista de 2015. Durant el 2016 creen l'òpera rock *Verdaguer, ombres i maduixes* dedicada a Jacint Verdaguer, i en surt publicat un doble CD el 2017.

A part d'això, van ser els autors de la melodia de Nadal de TV3 del 2013 amb «Regala Petons», i també van musicar el poema de Salvador Espriu «El meu poble i jo». El disc de la Marató de TV3 va incorporar la seva personalíssima versió del clàssic de la cançó popular catalana «Rosó (pel teu amor)». Del 16 d'abril al 17 de maig del 2015 varen formar part com a músics (i Arnau Tordera I, a més a més, en el paper del cambrer Guillaume) de la companyia que interpretava l'obra de Dürrenmatt 'Frank V' al Teatre Lliure, dirigida per Josep Maria Mestres.

Història:

El grup es va formar l'any 2010 a Tona, amb membres del grup osonenc Segle XIII, amb la voluntat d'assolir una llibertat creativa que possibilités vivències de la música i experiències musicals que aportessin a l'oient un creixement humà fruit del gaudi sonor. El grup va fer el primer concert a Manlleu el 18 de juny del 2010, al costat d'Anna Roig i L'ombre de ton chien i Mishima.

Obesisme Il·lustrat (2011)

El primer disc del grup es va presentar el dia 25 de febrer del 2011 a la Sala Pasternak, de Vic. El disc va desconcertar la crítica del país, que no va saber-ne definir l'estil ni en va saber comprendre l'essència. Tanmateix, músics de gran renom com el compositor Albert Guinovart, Miquel Abras o Núria Feliu van elogiar-ne el contingut i un gran nombre de públic desencisat amb la música que els havien ofert els grups autòctons anteriors va fer costat a la banda amb un seguiment fidel i constant.

Zel (2013)

El 22 de febrer del 2013 al Teatre L'Atlàntida de Vic, ple a vessar, es presentava el segon disc d'Obeses, amb un èxit incontestable. Aquesta segona referència discogràfica va causar una forta confrontació dins del món de la crítica especialitzada a Catalunya. Mentre uns erigien Obeses fins a la consideració de genis irrepetibles, d'altres seguien considerant la seva proposta com a raresa.

Altres figures importants de la cultura catalana, com ara Jair Domínguez, Lluís Gavaldà, Valero Sanmartí o Cesk Freixas, reconeixerien l'admiració pel quartet osonenc. Aquesta acceptació i reconeixement creixent van ser palesos en tota la gira de presentació d'aquest segon disc (culminada en un apoteòsic concert al Teatre Àtrium de Viladecans) amb un públic entregat i creixent de manera exponencial en cada actuació.

Monstres i Princeses (2015)

El disc es va publicar el 21 d'abril del 2015 i es va presentar el 21 de maig del mateix any, amb un concert conjunt amb la Banda Municipal de Barcelona anomenat Obeses 3D. La gira s'acava el 8 d'octubre al Teatre Nacional de Catalunya (Barcelona) amb un espectacle de més de dues hores de durada.

Verdaguer: Ombres i Maduixes (2017)

El 16 i 17 de desembre de 2016 s'estrena l'òpera rock de Verdaguer ombres i maduixes a l'Atlàntida de Vic, amb motiu del tancament de VICCC2016 (Capital de Cultura Catalana 2016). Una òpera on la música és en directe pels membres d'Obeses (menys l'Arnau Tordera que actua) i que recorre la vida de Jacint Verdaguer a través dels seus poemes. Tornen a fer l'obra al Teatre Romea, Barcelona, de l'1 al 6 de març. També fan parada a Girona el 20 de maig.

El CD de Verdaguer: Ombres i Maduixes està gravat a MusicLand (Avinyonet de Puigventós) i surt a la venda el 22 de maig.

Fills de les Estrelles (2018)

El dimarts 13 de Març de 2018, Obeses anuncia el títol i la data de sortida del seu cinquè disc, Fills de les Estrelles, als perfils oficials que tenen a les diverses xarxes socials. El disc és publicat el 13 d'abril de 2018, tot i que a partir del 27 de març de 2018, es pengen al canal de Youtube d'Obeses diàriament i d'una en una totes les peces del disc, fins a un total de 13.

Uns dies més tard, el 20 d'Abril, presenten el disc a la Sala BARTS, dintre del festival GUITAR BCN, que precedeix una gira per diverses sales d'arreu del territori català.

COR JOVE DE L'ORFEÓ CATALÀ

ESTEVE NABONA, director

Forma part de l'Escola Coral de l'Orfeó Català, amb seu al Palau de la Música Catalana i està integrat per una seixantena de cantaires de setze a vint-i-cinc anys. Fundat el 1986 i dirigit per Conxita Garcia durant els primers setze anys, des del 2003 Esteve Nabona n'és el director i Pau Casan el pianista.

Ha col·laborat amb l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya, Orquestra Simfònica del Vallès, London Symphony Orchestra, Gulbenkian Orchestra de Lisboa, The Sixteen Orchestra, Ensemble Pygmalion, Orquestra Barroca Catalana, Orquestra Camera Musicae, Ensemble Méridien i Orquestra de Cambra Terrassa 48, entre d'altres. També ha treballat amb directors de prestigi, com Harry Christophers, Raphaël Pichon, Gianandrea Noseda, Simon Rattle i el nou director artístic dels cors de l'Orfeó Català, Simon Halsey.

S'ha presentat arreu dels Països Catalans, a Espanya, Polònia, Alemanya, Àustria, República Txeca i Holanda.

El 2010 va enregistrar el CD Aigües de primavera, el 2013 el CD "Requiems de Mozart i de Fauré" per a Columna Música i el 2017 el CD "Musicals de Guinovart" per Palau Records.

Dels seus darrers projectes, cal destacar l'estrena del Requiem d'Albert Guinovart amb concerts a Palma, Girona, Barcelona, Cervera i Esplugues, la producció del cicle Palau 100 amb l'obra de John Adams "Harmonium" amb l'OBC sota la direcció del propi compositor i la participació a l'òpera "El monstre del laberint" de Jonathan Dove al costat de tots els cors de l'Orfeó Català, la Jove Orquestra Nacional de Catalunya sota la direcció de Simon Halsey dins el festival Grec 2018.

Esteve Nabona

Director Escola Coral de l'Orfeó Català

Director Cor Jove de l'Orfeó Català

Projecte Clavé XXI

GIORQUESTRA

Fidel al seu lema "Música en majúscules", la GIO és una orquestra simfònica versàtil que ofereix música de qualitat oberta a tots els estils i compta amb la col·laboració de prestigiosos solistes nacionals i internacionals en els seus concerts.

La seva presentació oficial va tenir lloc el 2012 a l'Auditori de Girona acompanyada de Nina, Albert Guinovart, Gemma Coma-Alabert i Jordi Molina. Un èxit de públic, de crítica i mediàtic que ha acompanyat tots els concerts simfònics de producció pròpia en què ha comptat amb solistes del prestigi de Sílvia Pérez Cruz, Valentina Lisitsa, Milos Karadaglic, Nemanja Radulovic, Daniel Müller-Schott, Lluís Claret, Alba Ventura o Mireia Farrés, entre altres.

A part de les seves actuacions a Girona, la GIO participa regularment als principals festivals i auditoris del país, destacant la recent cloenda del Festival de Cap Roig amb Andrea Bocelli, l'actuació a les dues primeres edicions del Festival Jardins de Pedralbes al costat de Josep Carreras i Buika, l'espectacle de música música electrònica Maestro amb tres sold out al Liceu, la participació als Festivals de Música de la Cerdanya, Portalbau, Santa Florentina o al concert final de la Sardana de l'Any a l'Auditori de Barcelona.

A més de l'activitat concertística, la GIO ha diversificat els seus serveis realitzant gravacions per a projectes audiovisuals i actuant en actes promocionals a Catalunya i a l'estranger de la mà del Patronat de Turisme Costa Brava Girona. En la vessant social, desenvolupa una intensa activitat pedagògica i ha engegat un projecte solidari contra el càncer amb el llançament d'un DVD enregistrat en directe en el concert del 5è aniversari.

La GIO és un projecte sòlid i de futur que neix de la iniciativa privada dels germans Marcel Sabaté (director musical) i Jaume Sabaté (director general) i compta amb un ampli suport institucional i privat.

MARC TIMÓN

Nascut el 1980, Marc Timón és considerat un dels compositors catalans més brillants, actius i premiats de la seva generació. Compositor, director d'orquestra i intèrpret de piano i tible, és un músic eclèctic que combina la composició de música per a cinema i televisió, musicals i documentals amb l'obra simfònica, de cambra i coral per a concert, la música moderna i la cobla.

Des del 2015, Timón està instal·lat a Los Angeles component per a projectes europeus, asiàtics i americans. És remarcable la seva labor de creació de bandes sonores als prestigiosos Sonic Fuel Studios. Destaquen pel·lícules com "El árbol sin sombra" (Millor Banda Sonora Espanyola l'any 2014 als Premis MundoBSO), "The little wizard" (Premi Jerry Goldsmith 2014) i "El Afilador", les sèries "In absentia" i "Arkhana", el documental per a National Geographic "The Blind Monkey", bandes sonores èpiques per a gran orquestra simfònica i cor com "Coliseum" o "Witches", el musical "Josafat" i la sèrie "Agent Carter", de Marvel, emesa per l'ABC i enregistrada als estudis de la Warner Brothers (com a programador i orquestrador). Diverses d'elles han estat editades pel segell discogràfic MovieScore Media, un dels més rellevants del món en aquest gènere.

En l'àmbit de la música de concert, la seva obra s'ha interpretat a països com Anglaterra, França, Alemanya, Finlàndia, Cuba, Portugal, Espanya, Bulgària, Ucraïna i Estats Units a festivals com el Grec, el Festival de Peralada o al Festival Fuego del Caribe, entre d'altres. Alguns títols importants del seu catàleg són l'espectacle amb orquestra simfònica i dj's "Maestro", els ballets "Havanera" i "Cosos de Palamós", el "Concert per a piano n.1", les cantates "Molsa, suro, paper de plata" i "Músiques que enamoren", les obres corals "L'indòmit corser" i "The silent noise", més de 50 sardanes (la majoria reconegudes amb guardons com el "Mestre Conrad Saló", el "Francesc Basil", el Premi de Sardanes SGAE o el "Premi Ceret-Banyoles") i una prolífica producció cambrística.

Com a intèrpret i director ha actuat en els escenaris més emblemàtics del nostre país, com el Palau de la Música, el Gran Teatre del Liceu i l'Auditori de Barcelona. Ha estat tible solista de la Cobla Sant Jordi-Ciutat de Barcelona durant gairebé una dècada, on ha compartit escenari amb artistes com Niño Josele, Roger Mas o Pascal Comelade, i també és membre fundador del "The New Catalan Ensemble".

Compta amb més d'una cinquantena de premis nacionals i internacionals, entre els quals destaquen el "Premi Internacional Jerry Goldsmith", que ha guanyat en sis ocasions, el "Premi Agustí Borgunyó", el "MundoBSO Award" i les nominacions als "Goldspirit" i als "Scoremagazine Awards" com a millor compositor novell. Abans de llicenciar-se en Composició a l'ESMUC, la seva passió per l'art, la literatura i el cinema el portaren a llicenciar-se en Periodisme per la UAB i sempre ha combinat la composició musical amb la tasca com a escriptor, amb obres com la novel·la "La sardanista assassina", "El soroll silent", "DesCatalunya", "L'indòmit corser", "Espanya va bien?!", "E-Juez" o la "Suite de poesia eròtica"; com a periodista, ha col·laborat a Catalunya Ràdio, a la Revista Musical Catalana i a Sonograma Magazine.

XAVI LLOSES

Compositor, antipianista i terrorista sonor.

Artista multidimensional inclassificable i polivalent, absorbt en la contínua exploració de tot fenomen físic sonor i musical, en totes les seves vessants. Des del fet conceptual, la instal·lació sonora o el vandalisme, com a performer, piròman o pianista.

Desenvolupa la seva activitat entre diversos àmbits, des de compondre per a formacions diverses, llarg metratges, espectacles, events multitudinaris i realitzar accions i performàncies en festivals d'art multimèdia i electrònica.

Amb més de 12 àlbums publicats sota el seu nom, compagina la tasca de compositor d'espectacles i audiovisuals, pianista i productor d'artistes coneguts de l'escena estatal.

Ha capgirat el repertori popular català en diverses ocasions, des de "Cançons per la Bressola", o "Variacions estrafalàries" encàrrec del Festival Tradicionàrius, o amb el trio "Electrotoylets".

Per a l'artista Lluís Danés ha compostat les bandes sonores dels espectacles La Bressola de Nadal, Wasteland, Perquè un dia torni la cançó a Sinera, El somni d'un gegant (audiovisual piromusical Mercè 2014) i el "Concert per la Llibertat" celebrat al camp nou, i la banda sonora del film "Laia".

Ha realitzat diferents exposicions en solitari, "Música per satèl·lits" (2010), "Music is good for you"(2013), "Músiques perilloses" (2015), ha participat en les darreres tres edicions de la Biennal d'art Sonor i visual de Barcelona (Convent de Sant Agustí), guardonat amb el premi Puig-Porret al millor projecte musical del 2013 amb la instal·lació sonora "Nautilus lab".

Fundador de la "Corporació Terrorista per la difusió del so", i membre del col·lectiu "Nuboläris" juntament amb els artistes Nei Albertí i Àlex Pallí, amb els quals integra la formació de música experimental per a grans estadis (de consciència) "Amb un dimoni a cada orella".

Amb un peu a la música i l'altre a l'art, explora els extraradis de la música per sondejar allà on la música deixar de ser música i comença a ser quelcom desconcertant.

Com a compositor ha treballat amb directors com Àlex Rigola, Oriol Brogi, Lluís Danés , i companyies de dansa, "Deambulants", "Les filles follen", " Dagoll Dagom", etc...

Fundador de diverses formacions de música electrònica com "Lumière", "Vladimir", "Andròmina", "Electrotoylets" (amb els quals han participat al Sonar un parell d'edicions).

Amb més de 15 àlbums publicats sota el seu nom, compagina la tasca de pianista i produint altres artistes .

Ha realitzat la música de grans events com el piromusical de la mercè 2014, el "Concert per la llibertat" al camp nou, i projectes inclassificables com "Despertaferro Toccatta" concert per campanar i electrònica, i "Nautilus", instrument-instal·lació sonora.

Guió, direcció i escenografia

**LLUÍS
DANÉS**

Artista prolífic, visualment contundent i poc convencional amb més de 20 anys de carrera. La seva feina com a director de cinema, director de teatre, escenògraf o realitzador sempre causa una forta impressió en el públic. El seu talent creatiu li ha permès aconseguir diversos premis i el reconeixement nacional i internacional.

L'any 1997 va debutar al Mercat de les Flors amb l'espectacle A Sinera, prop del mar, nominat als premis Max de Teatre. El 2007 va fundar la productora audiovisual i d'espectacles Santa Mandra, amb la que realitza projectes per a televisió, cinema, videoclips, publicitat, gales i cerimònies i teatre.

Ha dirigit projectes en:

Cinema i documentals: Llach. La Revolta Permanent (2006), PLA / LECTUS (2009), Camins (2011), Yayoma (2012), Temps de memòria (2013), La Cançó Censurada (2015), Laia (2016)

Espots i videoclips per: "Tot és possible" Junts x sí (2015). "Amb tu fem el camí" CIU (2015), "Via catalana" manifestació 11S (2014), "És a les teves mans" ANC (2013), Amnistia Internacional, Òmnium Cultural, ANC, Acadèmia del Cinema Català, Dept de Cultura, Fundació Pasqual Maragall, Memorial Democràtic, Roger Mas, Bikimel, Carl Carlton

Teatre visual i d'objectes ha creat i dirigit: Tranuites Circus (TNC, 2007), LLITS (TNC, 2009), Wasteland (Mercat de les Flors, 2013), El meu poble i jo (TNC, 2013), Naufrags (Mercat de les Flors, 2016), Geronimo Stilton, el musical (2016)

Escenografies i gales: Retorn de Sopa de Cabra (2011), Les nostres cançons contra la Sida (2012), Electric Burma, concert homenatge a la líder birmana Aung San SuuSy (2012) i Ambassador of Conscience Award 2013 per a Amnistia Internacional. Concert Per la Llibertat (2013), per a Òmnium Cultural i ANC al camp del Barça. Concert del Centenari de Salvador Espriu (2013); Gira Irredempt de Roger Mas (2015) El Piromusical de la Mercè 2014 acte de clausura del Tricentenari: El somni d'un gegant (2014), i la cerimònia inaugural de les finals mundials de patinatge artístic sobre gel per l'Ajuntament de Barcelona (2014), IX i X gala dels premis Gaudí del cinema català (2017). XXXII gala del premios Goya del cine español.

Amb la col·laboració especial de:

- Alguer Miquel (Txarango)
- Sergi Carbonell (Txarango)
- Francisco José Romero (Txarango)
- Joan Palà (Txarango)
- Joaquim Canals (Txarango)
- Jo Jet i Maria Ribot
- Suu
- Caïm Riba
- Ivette Nadal
- Joan Rovira
- Yacine Belahcene
- Joan Dausà
- Buhos
- Animal
- Meritxell Lluís
- Gemma Humet
- Montse Castellà
- Pablo Hasel
- Doctor Prats
- Els Catarres

Veus en off:

- Sílvia Bel
- Lluís Soler

EQUIP SANTAMANDRA

Guió, direcció i escenografia LLUÍS DANÉS

Ajudant de direcció i realització audiovisual: Oriol Bosch

Grafista: Xavi Dàvila

Disseny il·luminació: Joan Teixido "Teixi"

Disseny só: Didier Richard

Selecció de textos i guió: Ferran Folch

Ajudantia escenografia Carles Berga

Construcció escenografia: Materia & Ars Temàtica S.L i Carles Piera

Regidoria: Cristina Sánchez, Eugeni Urreta, Carme Grau, Vega Iguaran, Bea Barba, Rut Pin.

Tècnica i programació vídeo: Xevi Gibert, Omar Álvarez

Etilisme: Mariona Mas

Maquillatge: Laura Pérez

Maquillatge vídeo: Júlia Ramírez

Ajudant de producció: Ignasi Termes

Estudi de gravació: Jordi Joan Garcia G23

Producció executiva Sandra Danés i Lluís Danés

SANTAMANDRA

EQUIP EVENTS

Cap de Producció: Roc Aguilera

Ajudants de Producció: Carles Oller
Toni Escobar
Marc Ros
Aleix de Saint-germain
Jordi Parras

So: Marc Vidal

Llums: Ferran Badell

Vídeo: Oriol Marsal

Disseny i maquetació: Alba Segués

